

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 555/06
16.05.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Ljiljane Ivković - Jovanović, Slobodana Spasića, Nadežde Radević i Snežane Andrejević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog EPS JP "VV", radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i činidbe, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.I 1418/04 od 18.11.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 16.5.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.I 1418/04 od 18.11.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lazarevcu P1.286/02 od 14.4.2004. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca AAA, kojim je tražio da se poništi rešenje direktora EPS JP "VV" broj 23825 od 19.8.2002. godine kao nezakonito i da se obaveže tuženi da ga vrati na posao na radno mesto pomoćnog radnika, u roku od 8 dana od dana prijema presude.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.I 1418/04 od 18.11.2005.godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena je navedena prvostepena presuda Opštinskog suda u Lazarevcu.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tužilac pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ", br. 4/77 sa kasnijim izmenama i dopunama i "Službeni list SRJ", br. 27/92) u vezi sa članom 491. stav 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje se ukazuje u reviziji, jer dati razlozi o odlučnim činjenicama nisu u suprotnosti sa izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju dana 19.8.2002. godine tuženi je doneo rešenje o prestanku radnog odnosa zaposlenom AA, tužiocu, na poslovima pomoćnog radnika kod tuženog, zbog ponašanja koje izazvao tako da ne može da nastavi rad kod poslodavca i zbog nepoštovanja radne discipline. Protiv tužioca podneta je prijava 17.6.2002. godine zbog toga što je dana 14.6.2002. godine, u radnom prostoru kopa ____, u gepeku njegovog putničkog automobila pronađeno 4 plastične kante u kojima se nalazilo 85 litara nafte, vlažno crevo i gajba piva. Tužilac je upozoren o postojanju razloga zbog kojih mu može prestati radni odnos kod poslodavca, dana 31.7.2002. godine, a koje upozorenje je dostavljeno i Sindikalnoj organizaciji. Navedenog dana tužilac je došao na posao u drugu smenu i u radni prostor kopa ____ ušao na mestu koje nije određeno za ulazak u radni prostor, a prilikom ulaska u kop nije se prijavio radnicima službe obezbeđenja. Svoje putničko vozilo tužilac je parkirao u radnom prostoru kopa, na zato nedozvoljenom mestu što je u suprotnosti sa naredbama direktora od 18.5.1998. godine i 20.5.1998. godine, kojima su tačno određena mesta za parkiranje motornih vozila na kopu _____. Takođe je utvrđeno da za putničko vozilo tužioca nije bila izdata propusnica za ulaz, niti za parkiranje u radni prostor kopa ____, što je u suprotnosti sa navedenim naredbama direktora.

Na osnovu navedenih činjenica, tuženi je doneo zakonito rešenje o prestanku radnog odnosa obzirom da je ovakvim svojim postupcima zaposleni AA doveo u opasnost život radnika i imovinu preduzeća u većem obimu, prekršio odgovarajuće zakonske odredbe i odredbe Pravilnika tuženog koje regulišu fizičko-tehničko obezbeđenje, odnosno unutrašnji red u preduzeću i protivpožarnu zaštitu, čime je ispoljio negativno ponašanje koje je moglo imati štetne posledice po tuženog, a zbog čega tužilac ne može da nastavi rad kod tuženog.

Kod takvog stanja stvari, nižestepeni sudovi su pravilnom primenom materijalnog prava iz člana 101. stav 1. tačka 4. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br. 70/01) našli da postoji razlog za otkaz ugovora o radu od strane poslodavca jer je tužiočevo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca, a naznačene radnje predstavljaju povrede radne obaveze iz člana 29. stav 1. tačka 4. posebnog Kolektivnog ugovora za Elektroprivredu Srbije i člana 32. Pravilnika o zaštiti od požara, kao i člana 10. Opšteg akta prema kojem se zapaljive materije mogu držati samo u objektima koji su zato izgrađeni ili predviđeni. Stoga je pravosnažnom

odlukom sud pravilno odbio tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi rešenje direktora od 19.8.2002. godine kao nezakonito i da se obaveže tuženi da tužioca vrati na posao na radno mesto pomoćnog radnika. Za takvu odluku nižestepeni sudovi su dali valjane razloge koje prihvata i revizijski sud, tako da se u reviziji tužioca neosnovano ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava.

U reviziji tužioca se ponavljaju žalbeni razlozi koje je drugostepeni sud u pobijanoj odluci ocenio. Obrazlaganjem revizijske presude ne bi se postiglo novo tumačenje prava, niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava.

Na osnovu navedenog, primenom člana 393. ZPP-a, u vezi sa članom 491. stav 4. sada važećeg ZPP-a, revizija je kao neosnovana odbijena.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz